

Szczepienia nie zlikwidowały epidemii

15 października 2018

Szczepienia są jednym z najbardziej kontrowersyjnych zabiegów medycznych, ponieważ poddawane są nim osoby zdrowe ryzykując powikłania a nawet utratę zdrowia lub życia. Każdy z nas powinien podjąć decyzję świadomie znając potencjalne skutki uboczne, zagrożenia i ewentualne korzyści. W procesie poznania ważny jest również kontekst historyczny i prawda na temat roli szczepień w likwidowaniu epidemii.

Powszechne przekonanie, że szczepienia pomogły zwalczyć epidemie wyrosło na wieloletnim i systematycznym kształtowaniu opinii publicznej przez środowiska medyczne, farmaceutyczne i wypowiedzi lekarzy.

Jednakże fakty historyczne i naukowe temu przeczą. Faktem jest że epidemie już się praktycznie skończyły, zanim zaczęto przeciw nim szczepić.

Potwierdzają to oficjalne dane epidemiologiczne dotyczące: gruźlicy (Anglia, Walia, USA), szkarlatyny, odry, koklusz, ospy (Anglia, Walia), dyfterytu (Anglia, Walia, USA, Szwecja, Dania). W Australii także stwierdzono, że epidemie odry, dyfterytu, polio, koklusz, gruźlicy praktycznie już się kończyły, kiedy zaczęto wprowadzać szczepionki. Dane graficzne pokazują, że nie miały one żadnego wpływu na spadek występowania różnych chorób zakaźnych źródło (Sinclair, 2006).

Współczynnik zgonów z powodu szkarlatyny, błonicy, koklusz i odry wśród dzieci poniżej 15 go roku życia w Anglii pokazuje, że 90% spadek śmiertelności nastąpił pomiędzy 1860, a 1965 rokiem, a więc przed wprowadzeniem masowych szczepień i antybiotyków (Sinclair, 2006). Tym niemniej pod koniec epidemii przypisano sobie sukces.

Historia szczepień

Wymienione choroby przestały być przyczyną zgonów na dużą skalę jeszcze przed wprowadzeniem odpowiednich szczepionek. Spadek epidemii został spowodowany poprawą warunków wyżywienia i higieny: zaopatrzenia w czystą wodę i udoskonaleniu procesu odprowadzania ścieków, zmniejszeniem stopnia niedożywienia, zmiany warunków życiowych i zmniejszeniem liczby ludności żyjących w skrajnej nędzy.

Podczas budowy Kanału Panamskiego wyeliminowano żółtą febrę wśród białej populacji przez poprawę warunków sanitarnych. Natomiast wśród czarnej populacji, gdzie tego nie zrobiono ilość zachorowań pozostawała nadal wysoka. Wiele najstraszliwszych epidemii chorób takich jak trąd, dżuma, tyfus skończyło się w Europie jeszcze przed szczepieniami czy antybiotykami.

W Polsce szczyt zachorowań na wirusowe zapalenie wątroby (WZW) typu B przypadł na lata 1992-1993, a szczepionkę wprowadzono dopiero w 1997 roku. Wprowadzenie kartek na środki czystości w stanie wojennym, olbrzymia inflacja i coraz większe trudności z zaopatrzeniem w żywność, doprowadziły do ponownego wzrostu zachorowań na WZW. Poprawa stanu higieny po zmianach w 1990 roku spowodowały kolejny spadek zachorowań. Jak z tego wynika wprowadzenie szczepień nie miało żadnego wpływu na zmniejszenie liczby zachorowań.

I wojna światowa była początkiem przymusowych szczepień w wojsku. Tzw. hiszpańska grypa z 1918 roku, która zabiła od 20 do 40 milionów ludzi rozpoczęła się po masowych szczepieniach w wojsku. Po szczepieniu przeciwko żółtej gorączce w Armii USA, w ciągu 6 miesięcy zmarło 63 żołnierzy, a u 28 585 wystąpiło zapalenie wątroby.

W krajach, które nie szczepiły jak np. USA (gruźlicę), Walia i Anglia (szkarlatynę), notowano taki sam spadek zachorowań jak w krajach, które masowo szczepiły. Natomiast w przypadku ospy

w Anglii oraz błonic we Francji czy Danii, po szczepieniach zaobserwowano wzrost zachorowań.

Jeśli spojrzeć na [statystyki ospy w mieście Leicester w Anglii](#), to można zauważyć, że mieli oni jeden z najwyższych wskaźników szczepień na świecie a zachorowania na ospę były wyższe niż gdziekolwiek. Mieszkańcy zwołali więc z udziałem burmistrza i urzędników zdrowia. Władze uległy naciskom publicznym o zaprzestaniu szczepień. Przewidywano, że miasto stanie się światowym ogniskiem choroby a decyzja o zaprzestaniu szczepień obowiązkowych niesie ryzyko rozprzestrzeniania się choroby. Wynik okazał się odwrotny do przewidywań. Po zaprzestaniu szczepień Leicester zanotowało najniższy poziom infekcji ospy i zgonów.

W Niemczech w 1940 roku wprowadzono obowiązkowe szczepienia przeciw błonicy. W ciągu 5 lat liczba zachorowań zwiększyła się z 40 000 rocznie do 250 000 rocznie. Po zaszczepieniu 96% populacji przeciwko ospie, wystąpiła epidemia, która zabrała 125 000 ofiar. W latach 1970 w Indiach zaszczepiono przeciwko gruźlicy 260 000 ludzi. Okazało się jednak, że najczęściej chorowały osoby zaszczepione (Lancet 12/1/80 s.73). W Polsce w 1973 roku w Wielkopolsce wybuchła epidemia właśnie u dzieci zaszczepionych.

W 1977 roku dr Jonas Salk, twórca szczepionki przeciw polio, oświadczył przed Komisją Kongresu USA, że masowe szczepienia przeciw polio były przyczyną większości zachorowań (Science 4/4/77, Abstracts). W 1978 roku w Szwecji na 5140 przypadków koklusu, aż 84% miało miejsce u dzieci zaszczepionych (BMJ 283: 696-697, 1981).

Dlaczego w Polsce jest przymus szczepień?

Polska ze swym totalitarnym systemem przymusowych szczepień jest idealnym poligonem doświadczalnym i źródłem zysków dla

karteli farmaceutycznych. Ich ofiarami są niestety bezbronne dzieci. Powoli do środowiska medycznego zaczyna docierać prawda o oszustwach i manipulacjach firm farmaceutycznych dotyczących szczepień.

Czas już najwyższy, aby lekarze zrobili rachunek sumienia i ratowali resztki prestiżu swojego zawodu bo już zrobienie z medycyny biznesu bardzo ten prestiż nadwyrężyło.

Agresywne promowanie, nawet wymuszanie tych szczepionek szkolnym dziewczętom (także chłopcom) nie opiera się na żadnych dowodach naukowych dotyczących zdrowotnych korzyści szczepień (bo takich brak), a wyłącznie na korporacyjnej żądzy zysku i [korupcji, nagminnie stosowanej przez producentów szczepionek](#), którzy przekupują krajowych i lokalnych polityków oraz administratorów publicznych funduszy.

Z przykrością należy dodać, że to odbywa się przy pomocy medycznych ekspertów, posługujących się korporacyjną reklamą jako dowodem skuteczności i bezpieczeństwa szczepionek.

Przegłosowany w sejmie bezprawnie obowiązek szczepień jest groźny dla zdrowia naszych obywateli.

Autorstwo: prof. zw. dr hab. inż. Stanisław Wiąckowski

Źródło: Sekrety-Zdrowia.org

Bibliografia

1. Dr. Mercola, „The Forgotten History of Vaccinations You Need to Be Aware Of”, <http://articles.mercola.com/sites/articles/archive/2015/01/18/history-vaccination.aspx>